

Misforstaaelse. Det er rigtigt, at Stormagterne har ordnet deres Garniseringsforhold saaledes, at de har lagt Garnisoner hen i Grænseegnene, men det er jo Garnisoner af en ganske anden Beskaffenhed end dem, der her er Tale om; det er Garnisoner, som ligger med 80 pCt. af Krigsstyrken indkaldt til enhver Tid, og det siger sig selv, at saa har det nogen Værdi at have store Troppedele liggende i Grænseegnene, thi saa er de straks til Raadighed. Men for et Land, hvis Hærordning er bygget op som den danske, med en meget ringe Fredsstyrke, vilde det være en Ordning, der var lige det modatte af hensigtsmæssig, at lægge Mobiliseringscentre lige op ad Grænsen.

Jeg har med Glæde hørt den højtærede Minister stille i Udsigt, at man nu snart vil gaa til den endelige Afivning og Jordfæstelse af det vemodige Afrustnings- eller Nedrustningsforslag, som forlod Folketinget for nogen Tid siden og nu ligger oppe i Landstinget. Det har faaet en for en saa svag Skabning usædvanlig lang Levetid, som kun skyldes de ganske særegne Omstændigheder, og nu bør man gøre Ende paa den lidelsesfyldte Tilværelse, som dette Forslag har ført. Det forekommer mig, at naar dette skal vente paa, at vi faar Forslaget om Kaserneordningen og Nedsættelsen af Bevillingerne over til Landstinget, ja, saa er der et Motiv mere til at gøre det, som vi fra konservativ Side har erklæret os rede til, nemlig at gøre dette Forslag færdigt her i Tinget. Jeg forstaar ikke rigtigt, hvad det er, der holder paa det, men der maa være en eller anden mystisk Magt, der gør det.

Der har været nævnt, at den Revision, som den højtærede Forsvarsminister paa-tænker, skulde være en Revision til Forenkling og Billiggørelse. Jeg vil dog haabe, at man ikke sætter dette med Billiggørelsen alt for stærkt frem i Forgrunden, thi det forekommer mig unægtelig, at naar de militære Budgetter er nedskaaret, som de er det her i Landet, er det et ret rimeligt og naturligt Krav, at det, man maatte kunne spare ved en Forenkling, anvendes til at gøre Ordningen mere effektiv.

Endelig har den ærede Ordfører for Venstre været inde paa et Spørgsmaal med Hensyn til de mange Generaler, man har. Nu er det jo saaledes, at i en lille Hær er der en hel Del Institutioner, som man maa

have, og som i Forhold til Hærens Størrelse bliver forholdsvis store, naar man sammenligner med de større Hæres Forhold. Og det gælder jo en Del af de Institutioner, hvis Chefer er Generaler eller ligestillede med Generaler. Det kan være meget populært at sige, at man vil afskaffe dette, men man maa blot ikke gøre sig fantastiske Forestillinger om, hvad der derved bespares. Om man undlader at kalde en Mand for Generallæge og lader ham have Oberstrang, sparer Statskassen for højst et Par Tusind Kroner, hvis man i øvrigt beyærer hele Institutionen, og det samme gælder med Hensyn til Generalintendanten. Man kan heller ikke se bort fra, at man har større Mulighed for at faa en dygtig Mand til at give sig ind paa denne Bane, naar han har Udsigt til at kunne naa en virkelig smuk Stilling som Afslutning. Derfor er det saare tvivlsomt, om man tjener noget virkelig ved at afskaffe en saadan Slutstilling — det skal jeg ganske henstille —, men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at det, der spares direkte, er et overordentlig beskedent Beløb.

Dybere tror jeg ikke, jeg har Anledning til at gaa ind paa dette Lovforslag.

P. Munch: Med Hensyn til Vurderingen af Militærordningen af 1922 og med Hensyn til dens Tilblivelse tror jeg, at det ærede Medlem, der er Forslagsstiller af dette Lovforslag (Holstein), i mange Henseender har Ret. Han har vistnok ogsaa Ret i, at Ændringer af den Beskaffenhed, som han her foreslaar, i nogen Maade vilde øge det, det ærede Medlem kaldte Effektiviteten. Men vi for vort Vedkommende er jo af den Opfattelse, at denne Effektivitet dog vilde blive ved at være meget, meget ringe. Hvis man skulde gøre et Forsøg paa overhovedet at tilvejebringe noget, man med blot Skygge af Grundlag kan betegne med Ordet effektiv i dansk Militærvæsen, maatte man gaa til en Uddannelse af hele den vaabendygtige Styrke, det vil sige en Tre- eller Firedobling med to- eller tredobbelte Udgifter af dem, der nu er, og derom er der jo ikke Tale; ingen drømmer om Muligheden af at inklade sig paa noget saadant. Derfor kan et Lovforslag af denne Beskaffenhed heller ikke i særlig Grad paakalde vor Opmærksomhed; vor Opfattelse er, at man skal gaa den modsatte Vej og sætte